

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejema ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto . . . 15 K

1/2 . . . 10 „

1/4 . . . 5 „

Posamične številke stanejo 10 vin. V Gorici se prodaja „Soča“ v vseh tobakarnah.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob novem letu „Kašpot po Goriškem in Gradiškanskem“ in dvakrat v letu „Vozni red železnic, parnikov in poštah zvez“. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

SOČA

„Vse za narod, svobodo in napredek!“ Dr. K. Lavrič.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

Uredništvo

nahaja v Gosposki ulici št. 7. Gorici v I. nadst. na desno.

Upravništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadst. na levo v tiskarni. Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

Oglaš in poslanice se računajo po Petiti-vrstah, če tiskano 1-krat 6 vin., 2-krat 14 vin., 3-krat 12 vin. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. Večje črke po prostoru. Reklame in spisi v uredniškem delu 30 vin. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

Deželni zbor — zaključen.

V soboto proti večeru — ali za list že prepozno — smo dobili obvestilo, da je deželni zbor zaključen.

Kakor blisk se je raznesla ta vest po goriškem mestu. Na eni strani odobravanje — na drugi dolgi obraz! »Vendar enkrat energičen korak vlade« — »ne, ni mogoče, prenapeljena vest«.

V Gorici je bil namestnik princ Hohenlohe. Uradni list istega dne pa je priobčil razglas:

»Vled Najvišjega ukaza je deželni zbor poknežene grofovine goriške in gradiške z današnjim dnevom zaključen. Prst, dne 8. oktobra 1910. C. kr. namestnik Hohenlohe, s. r.«

Dogodki v seji 5. oktobra so pokazali, kako daleč so zašli zavezniki od prave poti. Pred dvema letoma jim je šla vlada na roko, ker je bila zopet dvignila Pajerja na površje in ni znala ukrotiti jih, ko so piskali na parlamentarne šege in navaže ter smo videli obstrukcijo s predsedniškega mesta. Sledil je razpust, ojačili so se. Pajer in Gregorčič vedno v ospredju, sledilo je razveljavljanje treh mandatov iz slovenskega veleposestva, odstopila sta še ostala dva poslance iz petorice; pri novih volitvah so se vrnili vsi v zbornico. To pot pa niso razveljavili mandatov iz veleposestva, ampak spravili so se na izvolitev, proti kateri ni bilo nobene pritožbe in glede katere so konstatirali popolno pravilnost. Vse je prav, so rekli, ali deželni zbor je avtonomen in stori kar hoče. In res so storili, kar so hoteli, ali pri tem so se pošteno uredili. Mera je bila polna, tako ne pojde več naprej. Vlada je bila prisiljena, poseči tu vmes, ter narediti konec nasilstvom, s kakršnimi je omadeževal parlamentarizem goriški deželni zbor. To je le še samovolja večine, ki

dela s poslanci iz manjšine že prav kar hoče. Če sodi, da jej kateri poslanec ni všeč, nima besede in ven z njim! Ne sprejmemo ga! Kar razveljavi se volitev, čisto pravilno volitev, drugo pa se palne v verifikacijski odsek, kateri naj sklene nepotrpitev.

Če bi vlada molčala na tako kršenje ustave, če bi držala križem roke nasproti nasilstvom, potem bi odobrila nevarne precedentne slučaje.

Kaj bi bilo, če bi začeli tudi po drugih deželnih zbora v Avstriji delati tako, kakor dela Pajer-Gregorčičeva zveza v goriškem? Kjer bi se zdelo večini, pa bi ven vrgla poslance iz manjšine, ki bi bili agilenjši, ki bi bili dobri govorniki ter bi znali ubirati večini neljube strune. Vlada ni mogla več molčati ter tako odobriti čin nasilne nezakonitosti in sankcionirati precedent, nevaren in nemoralen ne samo za goriški deželni zbor, ampak za vse avstrijske deželne zbore.

Zato mora vsakdo, ki želi dobro naši deželi, ta korak vlade le odobravati. Končno vendar enkrat kajti zadnji čas je, da se spravi v kraj ljudi, ki vzročajo škandalozna nasilja ter so prizadjali s svojim gospodarstvom deželi škodo, katero bo občutila v obliki merj leta in leta. Pokazalo se je, da Pajer ne tiče več na predsedniško mesto; v deželnih zbora pa tudi ne sme stati osebna strast in osebno sovraštvo nad konstitucijo. Kam pa bi prišli po ti poti Pajer-Gregorčičevi?

V Gregorčiču je priklopelo osebno sovraštvo do vrhunce, mera se je napolnila, da je šlo čez; grešili so, največ dr. Gregorčič. Sedaj se menda kesajo, ali kes je vedno prepozno!

Odigrali so svoje vloge trije: dr. Pajer, dr. Gregorčič in njuni prvi pomočnik dr. Petarčin.

Naj sledi, kar ima še slediti.

Dr. Gregorčič je pletel vrv, da zadrigne ž njo svojega političnega nasprotnika; vrv pa je ostala za nj, za dr. Gregorčiča. Močna je in trdna — naj obvisi na njej!

DOPISI.

Brannenburg na Bavarskem. (Dva goriška rojaka ponesrečila.) Na Gor. Bavarskem izdelujejo električno železnico na hrib »Wendelstein«. Dne 3. t. m. okoli 3 1/2 popoldne je bilo narejenih 11 min; nabasal jih je primerno z dinamitom 24 letni Stefan Pisk iz Lokovca. Ko so se mine sprožile, je zaklical »fertig!«. Ljudje so bili takoj zraven, pri 11. je bila pa le razpoklina v skalovje. je zakasnela; ta čas pa je ravno tje stopil delovodja Andrej Manfreda iz Loma, star okoli 34 let. Na enkrat se je ta mina sprožila, vrgla je Andreja Manfreda kakih 30 m daleč na material, Piska je tudi hudo ranilo, ali ta mogoče ozdravi v bolnišnici. Manfreda je bil hudo ranjen na čelu, po obrazu, desno roko mu je zlomilo na 2 krajih in po životu je imel dosti ran. Po vsem tem je še živel tako pol ure. Zaklical je dvakrat: Bog mi pomagaj in Mati božja! ter izdihnil. Odnegli so ga v barako, kjer sta čula pri njem dva, drugi dan so ga peljali v Brannenburg na mrtvaški oder. Zelo krasen je bil njegov pogreb 6. t. m. okoli 10. ure popoldne. Udeležili smo se ga vsi delavci in tukajšnji domačini, nad 200 ljudi. Nosilo ga je 6 delavcev, pred njimi duhovnik, 6 velikih vencev z napisom; ob grobu je govoril duhovnik, povdarjaje, kako lepo je živel in kako skrbel za svoje stariše. Vse je bilo ginjeno. Tudi inženirjem so blestele solze v oči. Fotograf je trikrat fotografiral lep mrtvaški sprevod. Pokojni ima brata poddelovodjo Jožefa in dve sestrji, Ljudmilo in Suzano, katerim izrekamo svoje sožalje! Uhogi Andrej pa naj mirno počiva v tuji zemlji!

Iz ajdovskega okraja.

Iz Gor. Branice. — Gotovi ljudje nimajo miru, ako se ne obregnejo vsako toliko časa ob mojo osebo. Kdo je dopisnik »Prim. Lista«, je kaj težko uganiti. Prvi, kateri na latinski, je g. Šmid. Toda on ni pisal, ker on se vedno podpiše pod svoje dopise, kakor je sam rekel. Da pa g. Šmid besedo drži, to vsak verjame, najbolj pa jaz. Oni pa, kateri tega ne verjame, je neumni Tomaž. Drugi, kateri zna latinski, je g. Kodre, jurist. Da sem temu gospodu na želodcu, ne bom tajil. Ravno tako so mu na želodcu ljudje, katere imenuje neznani dopisnik, »Prim. L.« moje sedanje »boljše« prijatelje. Pa tudi tega gospoda ne sumim, da bi bil dopisnik »Prim. L.«

Drugega ni v Gor. Branici, kateri bi kaj znal latinskega. Sedaj pa naj človek ugane, kdo je dopisnik.

Sicer pa ne bom poizvedoval po dopisniku. Ako ima dopisnik pogum, ga prav ponižno prosim, naj se v drugič podpiše pod svoj dostojni dopis, da bom vedel, s kakim resničnim človekom imam opraviti. Zaponni si, dragi, neznani, resničljubi dopisnik, da imam jaz obilo lepega gradiva in ako bo treba, ga priobčim, kar ne bo ljubo gotovim gospodom, ker bi marsikdo spoznal, da gotovi »gospodje« niso popolnoma nič mož-beseda, ampak ljudje, kateri lahko vzamejo patent na laž.

V Gor. Branici, dne 9. vinotoka 1910.

V. Peček, šolski vodja.

Iz krminskega okraja.

Vesti iz Krmina. — Cesar je povodom osemdesetletnice povzdignil Krmin v mesto. Dotično poročilo je prejelo občinstvo že 18. avgusta, a do danes ni natančneje ničesar znano. — V slovenski šoli družbe sv. Cirila je letos še več otrok vpisanih kakor lani. Ako bodo vsi Slovenci v Krminu storili svojo narodno dolžnost, bode šola prav lepo napredovala. In tako bo prav. —

Kapitan Hatteras

ali

Angleži na severnem tečaju.

Francoski spisal Jules Verne. — Prevel O. J.

(Dalje.)

Eden izmed bizonov se je v sree zadet zvrnil na tla, drugi pa je hotel v svoji najhujši besnosti predreti nesrečnemu kapitanu trebuh, ko skoči predenj Altamont, mu porine z eno roko v odprte čeljusti nož, z drugo pa mu s sekiro prekolje glavo.

To je bilo čudovito hitro narejeno, tako da bi bil skoro en blisk lahko razsvetlil ves prizor.

Drugemu bizonu so se izšibila kolena in se je mrtev zvrnil na tla.

»Živio, živio!« vzklikne Clawbonny.

Hatteras je bil rešen.

Dolgoval je torej življenje človeku, ki ga je najbolj sovražil na svetu! Kaj se je v tem hipu godilo v njegovi duši? Kaki občutki so se vzbujali v njej, ki jih ni mogla udušiti?

Tu je pred nami srčna skrivnost, ki je ni mogoče pojmiti.

Naj bo temu tako ali tako, Hatteras je stopil k svojemu tekmeču brez obotavljanja ter ga resno nagovoril:

»Vi ste mi oteli življenje, Altamont.«

»Vi pa meni,« odvrne Amerikanec. Na to sledi kratek molk. Potem pristavi Altamont: »Midva sva pobotana Hatteras.«

»Ne, Altamont,« odvrne kapitan: »ko je doktor vas potegnil iz ledenega grobu, jaz nisem vedel, kdo ste, vi

pa ste me rešili z nevarnostjo svojega lastnega življenja kljub temu, da veste, kdo sem jaz!«

»E, moj vrstnik,« odvrne Altamont, »in naj bo kakor hoče, Amerikanec ni plašljivec.«

»Gotovo ne,« pravi doktor, »on je tudi mož kakor vi Hatteras!«

»In kakor jaz naj bo deležen slave, ki nas čaka.«

»Slave namreč, da prodremo do severnega tečaja,« reče Altamont.

»Da, pritrdi kapitan nekam ponosno.

»Torej sem vse uganil!« vzklikne Amerikanec, »vi ste se torej upali zamisliti tak načrt! Drznili ste se poizkusiti dospeti do te nedostopne točke! O, to je lepo. Jaz vam rečem: to je vzvišeno!«

»Toda ali niste bili tudi vi kakor mi na potu proti tečaju?« vpraša hitro Hatteras.

Altamont se navidezno obotavlja odgovoriti.

»Torej?« de doktor.

»No torej, ne!« reče Amerikanec. »Ne! resnica naj bo nad samoljubljem! Ne! jaz nisem imel te velike misli, ki je nas pripeljala do tu sem! Jaz sem skušal s svojo ladjo prodreti severozahodni prehod, to je vse.«

»Altamont,« reče Hatteras ter seže Amerikanecu v roko, »bodite naš sodrug slave in pojdite z nami, da odkrijemo severni tečaj!« Tedaj si ta dva moža podasta roke in jih pošteno in gorko stisneta.

Ko se obrneta proti doktorju, je ta jokal.

»Oh, prijatelja moja!« jeclja in si briše oči, »kako naj prenesem moje srce veselje, s katerim je vidva napolnjeta! Draga moja prijatelja! Žrtvovala sta to nesrečno narodno vprašanje, da se združita v skupni cilj! Izjavila sta, da Anglija in Amerika nimata nič opraviti pri tem in da naš

mora združiti najtesnejše sočutje proti nevarnostim našega potovanja. Da se le do tečaja pride, kaj je na tem, kdo ga je odkril? Čemu drug drugega tako prezirati in se sklicevati, da je Amerikanec ali Anglež, ko se lahko ponašamo, da smo ljudje!«

Dobri doktor je tesno objel spravljena sovražnika in se ni mogel umiriti od veselja. Oba nova prijatelja sta se čutila še bolj združena po prijateljstvu, ki ga je obema izkazoval častljivi mož. Doktor ni mogel nehati govoriti, kako prazno je nasprotovanje in besno tekovanje in kako nujna je edinost med ljudmi, ki so daleč od svoje domovine tako zapuščeni. Njegove besede, solze in ljubkovanje, vse je prihajalo iz globočine njegovega srca.

Ko je najmanj dvajsetkrat objel Hatterasa in Altamonta, se je končno pomiril ter dejal:

»In sedaj na delo, na delo! Ker nisem bil kot lovec za nobeno rabo, dajmo izkoristiti moje druge zmožnosti.«

Prišel je razkosavati bizona, ki ga je nazval »bizon sprave«, in to s tako spretnostjo kakor kirurg, ki inha opraviti z najfinejšim raztelesenjem.

Njegova dva sodruga sta ga smehljaje gledala; V malo minutah je spretni praktik narezal iz telesa zveri sto funtov užitnega mesa, ga razdelil v tri dele ter vsakemu enega naložil, potem pa so se napotili nazaj k Trdnjavi Previdnosti.

Ob desetih zvečer dospo ob poševnem solčnem svitu potujoči lovci do Doktors-Hausa, kjer sta jim bila Johnson in Bell pripravila dobro večerjo.

Predno pa sedejo k mizi, pokaže doktor na svoja sodruga ter reče zmagoslavno:

(Dalje pride.)

Letošnja vinska letina bode tu in v okolici še povoljno dovolj dobra. Vinske trgovce opozarjamo, da danes, da pridejo sem po vino pravočasno, ker o splošni slabi vinski letini je tu vinska kupčija že zelo živahna. Za vsakovrstne informacije naj se blagovoli obrniti na Ivana Kalčiča, gostilničarja v Hotelu Meridionale pri kolodvoru v Krmini, kateri bode radovolje vsakemu na uslugo. Tem potomi opozarjamo tudi drugo občinstvo, ki potuje skozi Krmin, da se poslužuje gostilne tega vrlega Slovenca, kjer bode postrežen vsakdo izvršno in solidno.

Iz kobariškega okraja.

Idersko pri Kobaridu. — (Pritožba radi poštne nabiralnice.) Pred leti smo dobili v Idersko nabiralnico. Sedanjim pismo, ki ima več služeb, ne more sam raznesti vseh pisem, zato poverja raznašanje svoji ženi in celo 8—10 letnim otrokom. Zdi se nam, da pregledajo poprej vse poslane odprte dopisnice in tudi »liberalne časnike«, potem šele jih raznesejo. Kako to, da zagrižen klerikalec dovoli svojim otrokom čitati »pohujšljive liberalne časnike«. Če ima kdo kako važno pismo, ga mora oddati na glavno pošto v Kobarid, ker se boji, da bi ga ne pregledala cela družina raznašalčeva. Poštno ravnateljstvo naj poskrbi, da bo konec pritožbam!

Iz kanalskega okraja.

Iz Bat. — (Naš veliki dobrotnik nas zapusti.) Pred letom dni je neki dopisnik iz naše občine hvalisal po časopisih našega takozvanega »urmoharja«, češ, kako dobro da nam je popravil stolpno uro, kako da hitro bide itd., in to vse brezplačno. To pa ni tako, kakor smo sedaj izvedeli. Izplačalo se mu je iz občinske blagajne 20 K; to se je zgodilo, ura pa spi v stolpu; torej ni »urmohar«, ampak »urfarderbar«. To je tisti kmečki prijatelj, ki je pil baje bratovščino z lužami, potem ko je trpel za kmeta ter se mu je preslabo godilo v nekem farovžu. Tudi drugih dobrot nam je že veliko naredil, tudi vodo nam je pripravil, zadosti za celo občino, tako da je letos nikomur ne manjka. Sedaj nam pridno delata cesto on in njegov prvi prijatelj naš cestni načelnik Miha Zega. Ako bosta tako hitro delala, bode dogotovljena o sv. Nikoli. — Glede šole smo veliko na boljem; pred leti smo imeli v naši občini samo enega učitelja, ali sedaj imamo 3 in še enega nadučitelja, katerega pa žalibog najbrže zgubimo in ga bomo težko pogrešali. »Oh« — tako vpije naše ljudstvo — »kdo pa nam bo sedaj presice skopljaj?« O ti ferdamana liberalna družba zbrana nam pohrusta najboljšega katoličana!

Iz goriške okolice.

Iz Prvačine. — (Pritožba radi pošte.) Naš prvaški poštar prav rad čita naše napredne liste. Zgodi se, da kakaj naročniki po cel dan na svoje liste. Poštar naj poskrbi za redno dostavljanje listov; ker pa rad čita napredne liste, naj si jih lepo naroči in jih plača!

Pri nas bodo kmalu občinske volitve. Je že obilo prerekanja in preganjanja. Priporočamo razsodnost, če ne bomo trpeli škodo!

Iz Oseka. — Oseški klerikalci, ali očitneje rečeno gg. Vencelj in Lojze s č. g. Franceljnom na čelu, so postali že skrajno predrzni. Dopis za dopisom iz naše vasi se vrste v njih »Prim. I.« »Novem Času«, v katerih dopisih so same laži, spodtikanja, sovražstva itd. No seveda, vse po klerikalno! V zadnjih omenjenih listih n. pr. pljuva eden izmed zgor navedenih na oseške Sokole, češ, da so z gnojnico polili okno neki Čukinji — pardon — Orlici. To je seveda zlobno podtikanje, kajti govori se, da je to storil Čuk — pardon — Orel, kateri je z njo prej »playšal«, a zdaj ne bo nič iz te moke. Torej, g. dopisnik! tako pravico kot imate Vi za spodtikanje, tako imamo mi za sumničenje. Kvit!

Sicer pa, kakor se vidi, hoče g. dopisnik predstaviti javnosti oseške na prednjake, posebno mladeniče kot nekeke razbojnike, ljudi, katerih so vsega zmožni

itd. Joo, joo, joo! Tudi iz te moke ne bo kruha! Javnost že ve, koliko je takim tičem verjeti. Če nas pa prisilijo, da homo mi govorijo, bo smrdelo še bolj kot pod oknom Čukinje, da veste! Svetujemo vam, da se držite pregovorov: Pomati naj prej pred svojim pragom! Nedavno ste poročali o svoji veselici, a se niste mogli zdržati, da ne bi zadeli ob oseške Sokole, kako da so vam ti nagajali. Poročali pa niste, kako so batuški Orli pri odhodu iz Oseka pozivljali naše fante na korajo, kakor kaki pretepači ter so odšli iz Oseka, ko so se čutili na varnem, streljali z revolverji. Enako je bilo, ko so potem šli skozi Črniče. Zahvalijo naj se usodi, da je bilo tako! Nadalje ste pri toliki politiki pozabili poročati, kako se je pri veselici predstavljalo »Angeljsko petje«. Dovolite torej, da mi o tem povemo. Bilo je namreč čisto priprosto: Dve deklici s kratkimi krili stopita na mizo ter na tak način zevati, da bi jima lahko 8 vin. kruha v usta zagatili. Izobraževalno, kaj ne?

Povedali bi si še lahko marsikaj, kakor o Mrzovcu, potem o sokolskem plesu v Oseku, kjer da smo nekoga močno pretepli ter da smo se zato mogli pred sodnijo zagovarjati itd.; a to za danes pustimo, ker pričakujemo, da nas, ker je že prišla letošnja učna sezona, naši, pod Čavnom zrastle pesniki, zapuste ter nastopi mir, katerega oni došči kale! Na zdar!

Iz Renč. — (O studna laž.) »Novi čas« z dne 7 okt. 1910. je objavil pod naslovom »Zopet lep liberalen župan ostudno laž, da je Josip Pahor bil oproščen, ker je dokazal na razpravi, da je župan Žniderčič res tat. Resnica je pa ta, da je Josip Pahor bil oproščen edino le radi tega, ker mu je župan Žniderčič odpustil. O tem se lahko vsakdo prepriča na sodnji.

Družba sv. Cirila in Metoda.

Za družbo sv. Cirila in Metoda K 6. — (odstotki pokalic tovarne v Kojskem) daruje gostilničar g. Pavlin iz Oslavlja ter še posebej K 4. — katere je nabral o raznih prilikah.

V Biljani v zapadnih Brdih je nabral v nedeljo popoldne pri javnem plesu tamkajšnji rojak V. Š. 15 K 22 v. za šolo C. M. D. v Krmini.

Lepo je bilo videti, ko so se posebno priprosto ljudstvo z navdušenimi vskliki odzvali temu rodoljubnemu delu. Bog jim stoter povni, a našim bratom v morju italijanstva kličemo: ne vstrašite se, naša srca živijo za Vas!

Domače vesti.

Gabršček je dosegel polno zadoščenje z Najvišjega mesta. — Deželni zbor je zaključen. Nasilstva Pajerja in Gregorčiča so obsojena z Najvišjim odlokom. — Nad nasilstvi, katera sta zagrešila Pajer in Gregorčič, se škandalizujejo v najvišjih merodajnih krogih. Neposredni razlog zaključenja deželnega zbora je pač razveljavljenje Gabrščekovega mandata. Upoštevalo se je gotovo, da je bil Gabršček že trikrat izvoljen z ogromno večino v slovenskih trgih, volilci njegovi po trgih in mestih pa so vendar zavedni možje, katerih deželni zbor ne sme tako nesramno žaliti. Volilci v trgih in mestih so dobili z omenjenim cesarskim odlokom Najvišje zadoščenje. Na Najvišjem mestu so bili deležni takega upoštevanja, da je izšel odlok, ki je poslal domov klike, ki je hotela zborovati brez kontrole in kritike.

Pošteno lekcijo so dobili zavezniki pod Pajer-Gregorčičevim vodstvom ali vlada se ne bo mogla zadovoljiti s to prvo lekcijo, marveč mora razprati zbor in razpisati nove volitve. Čas e, da napočijo novi časi na Goriškem, ko začne resnično koristno delovanje za naše ljudstvo v deželni hiši!

Politično društvo »Edinost« v Trstu za dr. Gregorina. — Priobčilo je v »Ed.« tako-le izjavo: »Odbor Političnega društva »Edinost« v Trstu, dobro poznavajoč velike zasluge, katere si je društveni odbor g. deželni poslanec dr. Gustav Gregorin z dolgoletnim nesebičnim in požrtvovalnim delovanjem pridobil za Slovenstvo v Trstu obzafuje,

da se je našel slovenski politik, ki je, zaslepljen od strankarske strasti, skušal v javni seji deželnega zbora goriškega vsprico najhujih narodnih sovražnikov izpodkopati ugled g. dra. Gregorina in ga prikazati nevednega časti narodnega zastopnika; in da si vé, da tak napad ne more zmanjšati ugleda, ne zaslug g. dra. Gregorina, čuti se vendar dolžnega izraziti javno tudi o tej priliki svojemu zaslužnemu odborniku neomejeno zaupanje in spoštovanje.

Peroka. — Včeraj se je poročila gospodična Milica Gabrijeljčič, hčerka gosp. dvornega svetnika Miha Gabrijeljčiča na Dunaju, z gospodom Rudolfom Makarovičem, trgovcem v Splitu. Naše najsrčnejše čestitke!

Imenovanje. — Računska revidenta Hektor Huber in Narcis Micholich sta bila imenovana računskima svetnikoma ad personam.

Pevsko in glasbeno društvo v Gorici (podružnica »Glasbene Matice« v Ljubljani) vabi svoje člane k občnemu zboru, ki bo v soboto, dne 22 oktobra t. l. ob 8. uri zvečer v društvenih prostorih. — Dnevni red: 1. Poročilo odbora; 2. Poročilo preglednikov računov; 3. Volitev a) predsednika, b) 13 odbornikov, c) 2 preglednikov računov; 4. Določitev glasila za društvena naznanila; 5. Slečajnosti. — Odbor.

Kdo je glavni krivec? — Glavni krivec, da goriški deželni zbor ne more delovati, je dr. Anton Gregorčič. On je tisti, ki je v sredo 5. oktobra dopolnil mero nasilnosti ter s svojimi izbrani peklenškega sovražstva pogazil parlamentarne običaje tako, da ni moglo slediti drugo nego zaključenje deželnega zbora. Vsi vidimo glavnega krivca, glavnega škodljivca goriške dežele. Gregorčič, je vendar že star parlamentarec. Pravijo, da je »kunšten« gospod. No, potem bi bil že lahko zračunil, kaj se utegne zgoditi, če bo divjal po zbornici ter če doseže, da se ugodijo njegovim iz skrajnega sovražstva izvirajočim željam. Lahko je vedel, kaj bo — ali vsejedno je postavil svoje sovražstvo pred potrebno deželno-zborsko delovanje. Kaj njemu mar, če dežela trpi — saj on ne trpi nič: on vleče vsakega prvega veliko plačo in željice, presrčne željice so izpolnjene!

»Al bene del popolo friulano«. — »Corriere« je napisal članek o zaključenju deželnega zbora. Čudi se zaključenju, se jezi na vlado ter pravi, da je vlada tako hotela utesniti avtonomijo deželnega zbora radi sklepa glede g. Andreja Gabrščka, potem pa zdihuje po zimskem letošnjem zasedanju ter pravi: »deželni zbor je v svojem zimskem zasedanju dokazal deželi ne samo, da zna delati, ampak tudi da hoče posvetiti vse svoje moči v dobrobit furlanskega ljudstva.« To je res, da je dokazal, kako hoče delati za Furlane. Saj smo mi to tudi rekli takrat. Sedaj trdi to z nami tudi »Corriere«. Mi pa hočemo tak deželni zbor, ki bo hotel posvečati vse svoje moči tudi »al bene del popolo sloveno«, tudi v korist slovenskega ljudstva!

Zato pa kličemo: Proč z deželnim zborom, ki posveča vse svoje moči le v korist furlanskega ljudstva!

Tudi med duhovniki so možje, ki obsojajo Gregorčičevo politikovanje. Že zdavnaj so na jasnem, da je delo Gregorčičevo pogubonosno za Slovence. Priobčili smo bili pred par leti okrožnico, v kateri so obsodili njegovo politično delovanje; ko je glasoval proti škofu v zbornici, so po večini rohneli proti njemu; sedaj je vzročil škandale, ki mečejo temo na celo duhovščino. Glejte ga, katoliški duhovnik je tisti, ki tako greši proti parlamentarnemu, da sledi zaključenje deželnega zbora v času, ko je deželni zbor tako potreben delovanja. Duhovščina uči včasih ljubezen in odpuščanje, tu pa kaže skrajno sovražstvo v javni seji dež. zbora katoliški duhovnik, pa na tak način, da mora biti sram zbog tega vsakega pravega duhovnika. — Raznaša se vest po Gorici, da je tudi nadškof in knez obsodil Gregorčičevo tako škodljivo divjanje po deželnem zboru!

Deželne podpore. — To je lepa reč s temi deželnimi podporami! Kako se je

bahal Gregorčič po svojih listih glede teh podpor. Ali kaj pomagajo deželne podpore na papirju! Ljudje prihajajo po podpore a ne dobijo nič. Tisoc izgovorov na to in ono stran; nič ne dobijo, tak je rezultat vselej!

Pozivljamo županstva, korporacije, društva, katerim je bilo kaj dovoljeno, pa se še niso zglasili, naj se zglasijo čim prej za podpore! Bomo videli, koliko se izplača in koliko podpor zapade! Bomo se, da zapade ogromna večina. Furlaniji bodo že plačali kar mogoče, ali Slovecem!!!

O napadih na duhovščino je govoril v seji v sredo dr. Gregorčič, ko je divjal na Gabrščka. »Napadal je duhovščino« — tako je zakričal. — Če pride iz kake vasi dopis v »Sočo«, pisan največkrat s kmet-sko roko, ter je tam ožigosano razsajanje kakega politikujočega duhovnika v cerkvi, kjer tako radi napadajo naprednjake — pa je Gabršček napadel duhovščino! Kar so spisal po deželi proti politikujoči duhovščini, vsega je kriv le Gabršček! Je že preneumno tako klepetanje. — Gregorčič naj bi bil rajši povedal, kako je on svoj čas napadal duhovščino. Gregorčič piše strupeno; to je okusil svoj čas marsikateri duhovnik. Dejstvo je, da do slej nikdo na Goriškem ni napadal v listih duhovnikov tako grdo kakor dr. Gregorčič!!

Shod radi dragljive mesa so sklicali v nedeljo pri Gorjupju soc. demokratje v Gorici. Govorila sta Todeschini in Kristan. Spočetka je bilo še nekaj ljudi ali ker Kristan ni znal nehati, so odšli skoro vsi; ostalo je le majhno število poslušalcev, ki so potem menda sprejeli neko resolucijo, ki ne bo nič pomagala in nič škodovala.

Dve ponočni tičici je ujela policija v Gorici. Obe sta iz Italije. Ena se imenuje Ivana Cargnelli, druga Marija Silvestri. Ta je bila povedala tudi napačno ime, zato je dobila 24 ur zapora. Tičici vrnejo Italiji.

Padel je železniški delavec Andrej Trevižan iz Št. Petra ter se pri padcu močno poškodoval, vsled česar so ga prenesli k usmiljenim bratom.

Priloga. — Današnji številki smo priložili položnice »Dijaške kuhinje«. Kdor zmore, naj kaj daruje tej prepotrebni ustanovi.

Listnica uredništva: G. dop. v Gor.: Poslano priobčimo prihodnjic.

Deset zapovedi o ljudskem štetju za obmejne Slovence. — 1. Priglasijo se edino k svojemu materinemu jeziku slovenskemu!

2. Ne prijavljaj neščine ali laščine za svoj občevalni jezik!

3. Skrbj, da se vsa tvoja rodovina priglasijo k slovenskemu jeziku!

4. Spoštuj jezik svojega slovenskega očeta in svoje slovenske matere, da ne postaneš izdajalec svoje krvi in svojega naroda!

5. Ne ponemči in ne poitalijanči se!

6. Ne odtuji se svojemu slovenskemu narodu!

7. Ne pušči, da ukradejo tvoje otroke tebi in tvojemu narodu!

8. Ne pričaj po krivem, da je tvoj občevalni jezik nemški ali laški!

9. Ne daj se pregovoriti sladkim obljubam in ne prikrivaj svoje slovenske narodnosti!

10. Tudi se ne daj zastrašiti, če na tebe vplivajo in ti grozijo, in ne daj se podkupiti z denarjem!

Imejte to vedno v mislih, in na jeziku, posebno pa letos, ko bodo štetli prebivalstvo vaših krajev! Slovenci, pokažite tedaj za vselej, da se ne daste izpodriniti z zemlje svojih očetov in da prebiva tod od nekdanj slovenski rod, ki zahteva zase enakih pravic!

Rojaki, izpolnite svojo narodno dolžnost: pristopajte k obrambnemu skladu družbe sv. C. in M.!

Sokolski vestnik.

Poziv prijateljem! — Veliko preglavljebo našemu sok. delu je delalo pomanjkanje dobrih slovenskih sokolskih teoretičnih in izobraževalnih knjig. Temu se je v zadnjem času odpomoglo. Izšle so: dr. Murnikove *Redovne vaje*; *Predavanja izobraževalnega sodstva za vaditeljske tečaj* Č. O. S. K. Vaničkov; *Sokolski evangelij* I. in II. del. Pri dveh knjigah sta za vsakega vaditelja, sploh Sokola te lovalca *neobhodno potrebni*, ostali dve knjigi pa sta priporočljivi ne le za Sokole, ampak za vse Slovence, ki se hočejo seznaniti z našo Sokolsko idejo.

Vse zgoraj naznanjene knjige dobe se pri podpisnem predsedstvu. Dr. Murnik: *Redovne vaje* stanejo s poštn. 1'96 K; *Predavanja* stanejo s poštn. 91 vin. XXX. K. Vaniček: *Sokolski evangelij* I. kolikor II. del s poštn. 41 vin.

Na zdar! Predsedstvo Primorske Sokolske Zupe.

Bratskim društvom! Obvezne vaje za vsa društva za leto 1911. so one za II. Hrvatski Sokolski zlet v Zagrebu. Vaje se bodo dopostale vsem društvom še, tekom tega meseca. Na zdar! Vaditeljski zbor P. S. Z.

Trgovsko-obrtne in gospodarske vesti.

Tolstovrška slatina. (Konec.) — 2. Učinek na prebavljanju: Želodčni krči se po prosti ogljikovi kislini Tolstovrške slatine pomirijo, nepotrebne kisline v želodcu se neutralizirajo s čemur se odpravi zgago, dispesije, želodčni in črevesni katarji in uredi odvajanje. 3. Učinek na vodoodvajanje: Protin in kamenotvarjenje se vsled pomnoženega odvajanja vode odstrani. 4. Pa tudi mnoge akutne mrzlične (vročinske) bolezni kot: legar, davica, škrlatica, ošpice itd. se po rabi Tolstovrške slatine ozdravijo, kajti v njej se nahajajoče ogljikovo kisle alkalije vplivajo ugodno na sluznice pri dnanju in prebavljanju.

Taka je sodba zdravniškega strokovnjaka cesarskega svetnika medic. dr. Fran Wikuliha o Tolstovrški slatini. Dr. Wikulih pa je — kakor že rečeno — Tolstovrško slatino leta in leta prekušal ter njegova sodba ni prenaglena temveč izvira iz *veletnihkušenj in temeljnih študij*. Lahko bi navedli še obilo priznanj, ki jih je dobila Tolstovrška slatina, a vsled nam pijo odmerjenega prostora, naj za dostuje za sedaj le to: *Opozarjamo pa na prospekt, ki se dobi pri oskrbništvu Tolstovrške slatine. In ta izborna namizna in zdravilna kislina voda je prešla v slovenske roke. Narodna dolžnost Slovencev je, da podpirajo to odslav slovensko podjetje. Zahtevajte torej povsod le Tolstovrško slatino, ki je edina slovenska kislina voda, ki pa glede kakovosti prekaša navadne kisle vode, kojim je dostikrat umetno pridana ogljikova kislina, da močno šume (mosirajo), a so v resnici le slabe, mineralnih snovi prazne vode, med tem ko je Tolstovrška slatina resnično naravna kislina voda, i vsebuje zelo mnogo zdravilnih, osvežujočih in okrepčujočih rudinskih snovi.*

Izkaz posredovalnice slov. trgov. društva »Merkur« v Ljubljani. — Sprejme se: 2 potnika; 10 pomočnikov mešane stroke; 1 pomočnik železniške stroke; 6 pomočnikov manufakturne stroke; 5 pomočnikov špecerijske stroke; 1 pomočnik galanterijske stroke; 2 kontoristinj; 4 prodajalke; 8 učencev; 2 učenki. — Službe išče: 2 knjigovodja; 3 kontoristi; 1 poslovođa; 3 potniki; 21 pomočnikov mešane stroke; 8 pomočnikov železniške stroke; 10 pomočnikov manufakturne stroke; 12 pomočnikov špecerijske stroke; 3 pomočnikov modne in galanterijske stroke; 6 kontoristinj; 8 blagajničark; 10 prodajalk; 7 učencev; 3 učenke. Posredovalnica posluje za delodajalca in člani društva popolnoma brezplačno, za druge pa proti mali odškodnini.

Novo vino v Gorici se ne sme točiti do 20. oktobra t. l. Kdor bi točil prej, zapade globi do 200 K.

Goriška kolesarska zveza.

Pripravljeno zborovanje za kolesarsko društvo »Istirska dolina« s sedežem na Slapu se je vršilo v nedeljo dne 9. t. m. v prostorih gosp. M. Hvala. — Udeležba in zanimanje je bilo veliko, ter je takoj pristopilo 30 članov. Predsednik koles. društva »Gorica« je v imenu G. K. Z. pozdravil navzoče in spodbujal h kolesarski športni organizaciji.

Politični pregled.

Istrski deželni zbor. — Tudi v tem zboru ne more priti do pravega mirnega dela. Lah je pač Lah, ki ne drži besede. Po svoječasnih pogajanjih za popoln sporazum se je sočilo, da bo mogel istrski dež. zbor v redu delovati; toda temu ni tako. V seji večer se je upel ljud spor med dež. glavarjem in manjšino radi sejnega zapisnika. Seja je bila prekinjena. Potem so prišli do nekakega sporazuma in seja se je nadaljevala in v miru končala. — K zapisniku je govorilo polno slov. poslancev. Spinčič je med drugim rekel, da kam vodi nespoštovanje zakonov, se je pokazalo sedaj tudi v Portugali. Po prepiru s predsednikom, ko je bila prekinjena seja, so peli slov. poslanci himno »Lepa naša domovina«.

Revolucija na Portugalskem.

Zanimivo je vedeti, kako so dosle prve vesti iz Portugalskega v svet o nastali revoluciji. Revolucionarji so pretrgali vse telefonične in telegrafične zveze, preprečili dohod in odhod vlakov ter ljudi v Lizbono. V luki je pa bila ladija »Cap Blanco« od proge Hamburg-Južna Amerika. Ta ladija je imela na krovu postalo za brezžični brzojav. Najbližja postaja je bila sicer v Alžiru v Sev. Afriki, toda do te postaje se niso hoteli obrniti. Oglasila se je pa postaja Sainte Marie de la Mer blizu Marzija na Južnem Francoskem. Torej 1350 kilometrov daleč je deloval brezžični brzojav in zraven tega je moral prekorati še precej visoko gorovje. Iz tega vidimo, kako veliko ulogo igra brezžični brzojav za časa kake revolucije. Enako ulogo je igral v slučaju dr. Crippea, morilca svoje žene, ki je ubežal s svojo ljubico iz Londona, in katerega so mogli zaslediti edino le potom brezžičnega brzojavljenja med ladijo, na kateri je morilec bežal in med ladijo, na kateri mu je sledil londonski detektiv. —

V novi republiki vlada popolen mir. Boji so prenehali. Vatikan še vedno upa, da se vrne kralj v deželo. Toda to upanje nima podlage, kralj se bo nastanil v kaki vili na Angleškem, dobival bo plačo in bo imel ulogo pretendent na kraljevski prestol portugalski. Sedaj sta dva pretendenta, don Miguel, ki se nahaja na avstrijskih tleh in don Manuel, odstavljani kralj. Revolucija dela pretendente.

Tudi portugalske kolonije v Afriki, Aziji so se pridružile revoluciji. V boju v Lizboni je padlo kakih 1000 oseb. Provizorična vlada, ki bo poslovala najdelj tri mesece in kateri načeluje kot predsednik Theophil Braga, si je napravila sledeč program: Obstoječe pogodbe, zveze in obveznosti ostanejo. Dežele in mesta dobe večjo avtonomijo. Odpravi se korupcija. Ostrani se zloraba moči v afrikanskih kolonijah, ki je mehla že na suženstvo. Verski redovi se razpuste in redovniki izženo iz države. Odpravi se colnina, ki je koristila le nekaterim prijateljem dvora, po drugi strani pa provzročila draginjo živil.

Dolgove vladarske hiše poravnava država. Kraljica Amalija je poslala zadnje mesece velike svote v inozemske banke. Najbolj zadovoljna oseba je pa gotovo angleška princesinja, Patricija Connaught, katero je prejšnji angleški kralj Eduard VII. na vsak način hotel poročiti s portugalskim kraljem. Toda princesinja se je uprla in sedaj ji ni žal, kajti bolje je biti princesinja brez vsiljenega ji moža, kakor pa kraljica brez krone in brez države.

Z revolucijo je udarjen zraven kralja Manuela najbolj papež in klerikalizem. Klerikalni listi v Italiji kar divjajo. Sedaj so iztaknili, da je provzročil revolucijo na Portugalskem nemški cesar, ki je ho-

tel s tem odtrgati od Angleške njenega zvestega zaveznika. Nemški cesar revolucionar. To je pa res rekord. In celo nemški cesar, ki je nedavno od tega govoril »Von Gottesgnadentum«.

Razne vesti.

Za predsednika N. D. O. v Trstu je bil izvoljen na občnem zboru 8. t. m. pravnik I. M. Čok.

Državni poslanec dr. Anton Pergelt je umrl v nedeljo na Dunaju. Bil je eden prvih nemško-nacionalnih poslancev. Igral je v avstrijski politiki precejšnjo ulogo.

Zanimive številke. — V Avstriji se izda za vojno mornarico 344 mil. kron, zapije pa se na leto 1450 milijonov. V kraljestvu Češkem se zapije na leto 300 mil. kron. Zakadi se 60 mil. za ljudsko šolstvo pa se izda okolo 50 milijonov. In to je najizobraženejša avstrijska kronovina. Kakó je v drugih!?

»Jack the Ripper«. — »Jak razparač« tako so imenovali pred 22 leti v Londonu neznanega zločinca, ki je moril ženske s tem, da jim je prepral trebuh. Takratni policijski komisar Henry Smith je izdal sedaj zanimivo knjigo, v kateri poroča o takratnih umorih in o brezuspešnem prizadevanju policije, dobiti zločinca, o katerem se še danes ne ve, kdo bi mogel biti.

Lepa zapuščina za kulturno ustanovo. — Ogrski svetnik v p., Kornel Emmer je zapustil celo svoje premoženje, 5 milijonov kron, ogrski državi, da napravi ta iz tega denarja ustanovo, ki bo služila edino le kulturnim interesom. Radovedni smo, kako izvrši ogrska država to željo in kaj smatra za kulturne interese!

Škandal v Čestohovu na Rusko-Poljskem. — Kakor smo že poročali, so zaprli menih Damaz Mačoha, ki je bil osumljen, da je oropal čestohovsko romarsko cerkev in da je umoril svojega brata. Dosedanja preiskava je dognala velike škatle. Menih so pri podobi Matere božje in pri drugih podobah zamenjali prave dragocene kamene z ničvrednimi in prodali bisere. Oba duhovnika čestohovskega samostana Bazilij Olezinski in Izidor Starčevski sta tudi zaprta. Menih Mačoha je vse priznal. Ker mu je brat očital, da ga je poročil s svojo ljubico, s katero še vedno intimno občuje in ker mu je brat grozil, da ga ovađi radi cerkvene tatvine, ga je Damaz udaril s sekiro po glavi v svoji celici, mu dal odvezo in ker je žrtev še živela, jo je zadavil. Truplo je vrgel Damaz v ribnjak blizu čestohovskega samostana. Darila romarjev po 10 do 1000 rubljev so si menih med sabo razdeljevali. Papež je menih brzojavno izobčil iz cerkve. Polcija je na ukaz preiskovalnega sodnika obkolila samostan, vrši se temeljita preiskava, za katero se zanima ves svet, ker je Čestohov svetovnoznano Marijino svetišče.

Kotiček za zrakoplovce. — »Zeppelin št. VIII.« bo koncem t. m. dograjen. Zra-

koplovi Zeppelina so do sedaj imeli žalostno usodo. Vsi so popolnoma uničeni. Novi, po številu osmi zrakoplov bo imel prostora za 25 pasažirjev. — V zrakoplovu sta prišla v 19 urah iz Petrograda na vzhodno Finlandijo ruska zrakoplovca Odincov in Rynin. Dosegla sta ruski rekord glede višine. Dosegla sta 6350 m. — Ruski zrakoplovec stotnik Macievič se je vzdignil s svojim letalnim strojem blizu Petrograda, v višini 1000 m se mu je pokvaril motor in zrakoplovec se je ubil.

Poskušeno zastrupljenje cele družine. — 23 letna sobarica, Dunajčanka Marija Rothbauer, se je hotela maščevati nad svojim gospodarjem v Budimpešti in je vrgla v juho sublimat. Otrok in dekla se borita s smrtjo. Drugi člani družine niso pokušali juhe. Sobarica je utekla.

Usoda umetnika. — Znani slikar Ulfers je v Monakovem tako rekoč lakote umrl. Bil je v veliki revščini, svojih podob, dasi so imeli veliko vrednost, ni mogel prodati. Neko podporno društvo mu je dalo zadnji teden 12 vinarjev podpore in zraven tega tudi pobožne knjige za čtivo.

Tragedija umetnice. — Dobro znano monakovsko igralko Eugenijo Gessner je zapustil že pred dolgim časom njen mož, operetni pevec. Žena ga je hotela obiskati, da se dogovori z njim radi obeh otrok. Mož je namreč stanoval v neki vili s svojo ljubico. Ženo so iz vile spodili, nakar se je v vrtu ustrelila.

Oporoka dobrotnice. — V Budimpešti je umrla gospa Josipina Blau in zapustila 600.000 K dobrodelnim namenom, od teh sta določeni dve tretjini deklicam, ki nimajo nobenih sredstev.

(Dalle na četrti strani.)

Ivan Kravos

na Kornu št. 11. GORICA na Kornu št. 11
sedlarska delavnica

in zaloga različnih konjskih vpreg za lahko ali pa težko vožnjo; dalje ima v zalogi različne konjske potreb-

ščine, potovalne potrebščine kakor: kove, torbice, denarnice, listnice itd. — Izvršuje in sprejma v popravo različne koleselje in kočije.

Eopravila se izuršujejo točno.

Cene zmerne.

Šolske knjige

za ljudske in srednje šole, učiteljske

v najnovejših izdajah

Šolske zvezke in vse druge šolske potrebščine

na drobno in debelo po najnižjih cenah ima v zalogi

Goriška tiskarna A. Gabršček

V GORICI

Trgovski dom, Corso Verdi 24.

Morilec svoje žene. — V Krakovu so zaprli več osumljenih ruskih revolucionarcev, med temi 39 letnega zobozdravnika Adama Rosensala. Preiskava je dognala, da je ta Rosensal zastrupil svojo zelo bogato ženo, ko je izvedela, da je njen mož volun.

Krivali na Ilovskem vseučilišču. — Rusinškim študentom, ki so obtoženi napada na Ilovsko vseučilišče, se je že izročila obtožnica, ki obstoji iz 7 tiskanih pol. Obtožnih je javnega nasilstva, poškodbe tuje lastnine in težke telesne poškodbe 37 akademikov, 33 gimnazijcev, 20 brezposelnih oseb, 7 dijakov drugih zavodov in 4 diurnisti. Povabljenih je 72 prič. Razprava se bo vršila najbrže kmaj v novembru.

Glavna kuharica cesarja Napoleona III. Avstrijka Eliza Vogel je umrla v visoki starosti te dneve v Monakovem. Zapustila je precejšnje premoženje.

10.000 viržink izgnilo. — Med postajama Alo in Bolcanom je izgnil iz plom-biranege železniškega voza 66 kg težki zaboj, vsebujoč 10.000 viržink. Zaboj je bil gotovo ukraden. Škode je nad 1000 K.

Krvava scena na španskem gledališču. — V Cartageni je odpustil gledališki ravnatelj nekega igralca, ki je skočil pri zadnji predstavi na svojega soigralca, ravnatelja, ter mu z britvijo zadal na vratu tako rano, da bo težko okreval. Maščujočega se igralca so zaprli.

Strahovi v ječi. — V kaznilnici v Marmaros Szigetu na Ogrskem je nastala med kaznenci prava ustaja. Nekateri kaznjenci trde, da se prikazuje duh obešenega roparskega morileca Abraham Hussa. V raznih celicah so ga že videli. Ravnateljstvo je odredilo strogo preiskavo.

Odhod v Južno Ameriko. — V petek se je odpeljalo iz Trsta na parniku »Argentinija« vse polno avstrijskih industrijalcev v razne kraje Južne Amerike, da stopijo s tamošnjimi trgovskimi krogi v tesnejšo zvezo in da se na ta način zviša avstrijski izvoz v Južno Ameriko. Industrijalce spremlja tudi vojaška godba pešpolka št. 4. Na parniku je tudi komisija, katero je poslala vlada v Argentinijo, da prouči razmere glede nameravanega dovoza argentinskega mesa.

VII. kongres avstrijskih mest na Dunaju. — Dunajski župan dr. Neumayer je povabil zastopnike mest z lastnim statutom na 24. in 25. t. m. na Dunaj.

Književnost.

Mirko Černič, mediciner: »Telesni naš postanek, razvoj in konec«, poljudna znanstvena razprava s slikami. Cena 1.60 K, po pošti 1.80 K. — Naroča se pri pisatelju (Hrušica na Gorenjskem) proti naprej plačani naročnini; dobiva se pa tudi po vseh knjigarnah.

Ta knjiga je v resnici poljudno pisana, znanstvena razprava. Snov mora vsakega zanimati. Cesar nam ni podala šola, kar smo morali črpati iz raznih znanstvenih razprav drugih narodov, kateri imajo v tem oziru že čelo literaturo, to nam daje sedaj Černičeva knjiga, ki je edina knjiga te vrste na Slovenskem. Človek dobi vpogled v ono čudežno snovanje narave, katera je podlaga obstoju cellega človeškega rodu. Pisatelj je s to knjigo, kakor sam pravi v predgovoru in zagovoru, natočil mladeničem in mladenkam, ženinom in nevestam, starišem iz vzgojiteljem, pa tudi filistrom kupico jasne vina. Čitate naj jo v lastno korist nagne in izpije do dna. Pisatelj je izdal svoja predavanja, katera je imel o Božiču v tržaškem »Narodnem domu« in o Veliki noči v ljubljanski »Akademiji«, in hvaležni mu moramo biti, da je s takim delom zamašil velike vrzeli v naši znanstveni književnosti. Knjigo vsem priporočamo. — Knjiga je na prodaj tudi v naši knjigarni (Trgovski dom).

Mali oglasi.

Najmanjša pristojbina stane 60 v. l. Ako je oglas obsejnejši se računa za vsako besedo 3 v. l. Najprejpravnejše inseriranje za trgovce in obrtnike. Koliko je manjših trgovcev in obrtnikov v Gorici, katerih na delu (in celo v mestu) nihče ne pozna, ker sicer ne inserirajo. Škoda ni majhna.

Kupi se takoj dobro ohranjeno blagajno. Naslov povz. upravništvo. S. K.

(V raju).

»Kar hočeš, jaz dam Ti, oj Eva, Tvoj Adam, Te ljubi gorko!«
»Da srečna bom«, rekla je deva,
»mi manjkajo samo

„OHO!“

AGENTE

za prodajo pristnih srečk išče neka velika banka. Dajo se vsaka provizija. Služba je stalna in nagrada visoke. Vsak lahko zasluži 20-50 kron na dan. Pomnilba je treba poslati na upravništvo: »Neue Fortuna« — Budapest V., Börse, Postfach 78.

Vaša žena

bo sila zadovoljna, če ji preskrbite

Pilnäckovega specialnega toaletnega mil

„LANOL“

ki ustvarja in ohranja krasno in zdravo polt.

LANOL se dobiva v Gorici pri sledečih tvrdkah: Toroš Drobnič in drug, Ivančič & Kurinčič, Frati Novak in na Jesenicah pri g. M. Šinkar.

Edini izdelovatelj J. Pilnäck, c. in kr. dvorni zalagatelj stara čisto češka tovarna za toaletno milo, parfume, voščene in povoščene sveče za cerkve, stearinove in pe afinove sveče za domačo rabo, Králové Hradec, Česk.

Največjo zalogo pohištva na Goriškem z lastno mizarstvo in tapetarsko delavnico ima

Anton Breščak v Gorici

v Gosposki ulici št. 14 (v lastni hiši).

Velika izber žimnic, blazin za pod glavo, ogledal, slik, okvirjev, stolic. itd. ter vse potrebno za hišno opravo.

Cene konkurenčne, ker prodaja blago lastnega izdelka.

Oglejte si zalogo in prepričajte se!

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

(V lastni hiši, Gosposka ulica št. 7, I. nadst.) — Telefon št. 78.

Račun poštne hranilnice št. 837.315.

Na obnem zboru dne 30. aprila 1910. se je določilo:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4 1/2 %. Stalne večje vloge z enoletno odpovedjo po dogovoru. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Posojila se dajejo zadrugnikom na vknjižbo po 5 1/2 %, na varščino ali zastave in na menjice po 6 %.

Glavni deleži se obrestujejo koncem leta 1909. s 6 %.

Stanje 31. dec. 1909.: Zadrugnikov 1891 z deleži v znesku 85.374 kron. — Hranilne vloge: 1.654.661.17. Posojila: 1.643.628. — Rezervni sklad: 91.740.59. — Vrednost hiš: 354.416.72.

Ceniki jedil in pijač

za gostilničarje
se dobé v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček
po 20 vin. komad.

GORICA.

GORICA.

Narodno podjetje

Hotel „Pri Zlatem Jelenu“.

V središču mesta. Ob glavni ulici z državnega kolodvora. Zbirališče trgovskega sveta in goriških Slovencev. — Nad 30 sob za tujce od K 1-20 višje. Velik vrt z verando. Stekljeni salon s teraso. Velik jedilni salon. Več sob za klube in sklenjene družbe. Kegljišče. — Točarna z običajni gostilniškimi cenami za jedi in pijače. — Domača in tuja vina. Budjejeviško in puntigamsko pivo. — Cene jako zmerne. — Postrežba pod novo upravo skrbna in točna.

M. Šuligoj,

urar

v Gorici, Via della Barriera št. 43
(pri državnem kolodvoru)

prilagoča slav. občinstvu svojo zalogo švicarskih žepnih in stenskih ur, šivalnih strojev vsakovrstnih sistemov, dvokoles »Puch«, »Steierwalfer« itd. Zastopstvo tovarne orkestrijonov in gramofonov.

Vsa pod večletno garancijo.

Valerij Simčič — Dobrovo

pekovski mojster

prilagoča cenj. gg. obmejnim gostilničarjem svoj izvrsten kruh in razno drugo pečivo.

Cene konkurenčne. Izdelek čist in dober. Postrežba strogo slovanska.

Ustanovljena tvrdka 1866.

J. Drufovka — Gorica

Gosposka ulica 3.

Tovarniška zaloga usnja ter potrebščin za čevljarje. — Usnje za sedlarje in knjižgoveze i. t. d.

Lastna strojarna v Črničah.

Odlikovana tovarna nadplato.

Edina slovenska kisl voda

Tolstovrška slatina

je po zdravniških strokovnjakih priznana med najboljšimi planinskimi kislimi vodami, je

izborna zdravilo

za katarje v grlu, pljučih, želodcu in črevesih, za želodčni krč, zaprtje, bolezni v ledvicah in mehurju ter pospešuje tek in prebavo. Tolstovrška slatina ni le izborna zdravilna, temveč je tudi osvežujoča

namizna kisl voda.

Odlikovana je bila na mednarodni razstavi v Inmostu 1896 in na higijsni razstavi na Dunaju 1896.

Naroča se pri oskrbniku Tolstovrške slatine, pošta Guštanj (Koroško), kjer se dobe tudi ceniki in prospekti.

Del čistih dohodkov gre v narodne namene

Slovenci! Svoji k svojim! Zahtevajte povsod le Tolstovrško slatino! Vsaka slovenska gostilna naj ima le edino slovensko kisl vodo.

Franc Simčič,
krojač

Gorica, na Kornu št. 6

prilagoča slavnemu občinstvu svojo krojaško delavnico.